

Fjodor Lukjanov: Zde je to, co nám říkají výsledky voleb do Evropského parlamentu

 rt.com/news/599154-european-parliament-elections-results-fl

Europoslanci nic neříkají, takže jakákoli skutečná změna v bloku vyplyne z domácích otřesů

 [Rusko v globálních záležitostech](#) [RGA na telegramu](#)

Celkový pohled na sčítání probíhající v Royal Dublin Society během sčítání do evropských voleb. Datum snímku: pondělí 10. června 2024 © Getty Images / Getty Images

Volby do Evropského parlamentu otřásly politickým prostorem, ale nepřinesou revoluční změny na úrovni EU. Navzdory úspěchu euroskeptických sil v řadě zemí se složení zastupitelského orgánu vážněji nezměnilo. Hlavní pracovní místa v institucích bloku budou jako vždy rozdělena mezi mainstream – konzervativce (EPP), socialisty (S&D) a liberály (Renew).

Hlavním závěrem je, že ve dvou největších zemích EU – Francii a Německu – se vládnoucí síly již netěší veřejné podpoře. Macron se rozhodl neotálet, ale pokusit se tento trend okamžitě zvrátit, a to vyhlášením voleb s třítydenní kampaní. K novým volbám vyzvala i berlínská pravicová opozice – CDU/CSU, ale to je vysoce nepravděpodobné.

Macron jde do rizika, ale počítá s tím, že občané mají tendenci volit v evropských volbách jinak než v národních volbách. V prvním případě je hlasování příležitostí k vyjádření nespokojenosti s úřady, aniž bychom cokoliv riskovali, protože každodenní život Evropana nezávisí na tom, co dělají poslanci v Bruselu a Štrasburku.

Druhým je zvolit ty, kteří budou sestavovat vládu a na kterých tedy závisí jejich kapsy. V celostátních volbách záleží na manažerských zkušenostech kandidátů a takzvaní populisté obvykle tyto schopnosti

nemají. Výsledkem je, že výsledek celostátních voleb je obvykle příznivější pro mainstream. Bylo tomu tak za normálních a stabilních podmínek, ale o těch si nyní můžeme nechat jen zdát.

Macron postavil ukrajinskou otázku do středu své kampaně do Evropského parlamentu (až sliboval přímý zásah do bojů). To voliče nezmobilizovalo. V Německu toto téma také hrálo důležitou roli, i když nebylo ústřední. CDU, která byla velmi úspěšná, je ještě více proukrajinská než sociální demokraté. Úspěch Alternativy pro Německo a nové strany Sarah Wagenknecht však ukazuje, že i tato linie má své odpůrce – obě síly jsou proti vyzbrojování Ukrajiny.

Přečtěte si více

Slava EUkaini: Zelenskyj vede anti-establishment EU k masivním ziskům

Ovlivní tato demonstrace skepse významné části voličů vůči zapojení do ukrajinského

konfliktu politiku EU a jejích jednotlivých členů? Troufáme si tvrdit, že nebude. Za prvé, moderní evropský establishment (mluvíme o velkých zemích, v menších zemích je situace flexibilnější) vnímá signály voličů svérázně. Ne v tom smyslu, že je nutné změnit kurz, ale v tom smyslu, že (a) neudělali dost pro vysvětlení nezbytnosti takové politiky a že (b) nezabránili nepřátelskému (ruskému) vlivu. Není tedy nutné měnit směr, ale pokračovat stejným směrem, ale s dvojnásobným úsilím.

Je tu však jedna důležitá nuance. Jak ve Francii, tak (zejména) v Německu jsou tzv. krajně pravicové strany stále prakticky izolované; nemohou se účastnit normální koaliční politiky. Častým obviněním je, že hrají roli Putinovy „páté kolony“. Míra jejich podpory je však již taková, že nebude možné tyto síly donekonečna marginalizovat. V Německu, jak poznamenávají komentátoři, se toto téma brzy stane otázkou – je načase buď zakázat stranu AfD jako „*extremistickou*“,

nebo s ní začít jednat jako s běžnou politickou silou. Zatím se přiklání k prvnímu jmenovanému, ale žádné rozhodnutí nepadlo. „Normalizace“ těchto stran, jak ukazuje příklad Giorgia Meloni v Itálii, je může posunout směrem k mainstreamové agendě. Takový výsledek však není zaručen, závisí na kritickém množství.

K současnému zahraničněpolitickému kursu západní Evropy skutečně neexistuje žádná alternativa – bylo na něj kladeno příliš mnoho důvěryhodnosti. A starší soudruh za oceánem také podporuje současný kurz. Musí tedy vydržet. Výkyvy jsou možné, ale souvisí (jako v USA, pokud se Trump stane prezidentem) nikoli s revizí základů, ale s paralýzou systému v případě průlomu ke skutečné moci nesystémovými silami. Pokud například Le Penovo Národní hnutí vyhraje francouzské volby a převezme vládu, změní se „soužití“ v sérii hádek na nejvyšší manažerské úrovni. Bylo by těžké přijímat nějaká rozhodnutí. Jinými slovy, alternativou k současné politice není jiná politika, ale spíše nefunkčnost jakékoli politiky.

Západoevropská politika se mění ve strukturu, ale zatím ne v podstatě. S největší pravděpodobností se může změnit pouze v důsledku poruch a otřesů, které lze očekávat, ale nelze je předvídat.

Tento článek byl poprvé publikován na [Profile.ru](https://profile.ru), přeložen a upraven týmem RT

ANALÝZA

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

BEAT CENSORSHIP - FOLLOW

RT

ON

rumble